

KIRKETORGET

ÅSANE MENIGHETSBLAD - NR. 5 - NOVEMBER 2020 - 78. ÅRGANG

Kirke under Guds regnbue

Det er i år 25 år siden kirken på Saurås gjenoppstod som Åsane gamle kirke, etter at den brant ned til grunnen natt til julaften 1992.

(Foto: Magne Fonn Hafskor)

Jul i kirken
Side 3

Førstehjelp ved sorg
Side 17

Møte med Arve Brunvoll
Side 18

Sokneprest
Arne Mulen
Mobil: 905 58 049
am453@kirken.no

Seniorprest
Rolf A. Rasmussen
Mobil: 928 69 754
rr876@kirken.no

Kapellan
Jon Zimmermann
Mobil: 480 69 210
jz925@kirken.no

Kantor
Gerd Inger Yddal
Mobil: 922 60 608
gy329@kirken.no

Organist
Lenamaria C. Gravdal
Mobil: 901 85 833
lg996@kirken.no

Kantor
Jon Stubberud
Kontor: 55 36 22 51
kw952@kirken.no

Kateket
Ole Arthur Hanstveit
Mobil: 920 68 694
oh939@kirken.no

Trosopplærer
Kristine Bech-Sørensen
Mobil: 920 66 254
mb395@kirken.no

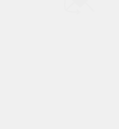
Ungdomsarbeider/Diakoni
Siri Mjølnes
Mobil: 473 18456
sm767@kirken.no

Administrasjonsleder
Kjerstin Sofie Wiken
55 36 22 50 / 996 42 310
kw952@kirken.no

Menighetskonsulent
Gunn Mjelstad Steinbru
Kontor: 55 36 22 50
gs742@kirken.no

Spesialprest
Jon Abelsæth
Mobil: 474 68 911
ja456@kirken.no

Kirketjener
Tor Vilhelm Tysseland
Mobil: 926 26 175
tt547@kirken.no

Diakon
Rita Eldholm
Kontor: 55 36 22 62
re253@kirken.no

Styrer, Stjernen
åpen barnehage
Kate E. Bølstad
Mobil: 917 24 471
kb287@kirken.no

Menighetsrådsleder
Jan Sverre Stray
Mobil: 905 29 875
jan.sverre.stray@gmail.com

Vertskap
Joana Vaitke
Mobil: 968 75 991
jv694@kirken.no

Pedagogisk n. leder
Stjernen åpen barnehage
Sandra H. Bergqvist
sb943@kirken.no

Bank kontonr.: 1644.03.37914

Telefoner:

For henvendelser vedrørende dåp, vielse eller begravelse kontakt: BKF-Kirketorget tlf.: 55 59 32 10, se mer informasjon på <http://bergen.kirken.no>
For leie av lokaler i Åsane kirke: telefon 55 36 22 50

MENIGHETSRADET
Leder: Jan Sverre Stray,
jan.sverre.stray@gmail.com

KIRKETORGET
Ansvarlig redaktør:
Magne Fonn Hafskor, eyecu@online.no

Redaksjonssekretær:
Tor D. Hanson, tdhans@online.no

Redaksjonsmedarbeidere:
Rolf A. Rasmussen, rr876@kirken.no og
Kurt Ove Mæland, km526@kirken.no
Tor Vilhelm Tysseland, tt547@kirken.no

ANNONSEANSVARLIG
Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil 99 55 07 87

STYRELEDER FOR MENIGHETS-
BLADENE I ÅSANE PROSTI:
Bjørn Otto Aarheim,
epost bjorn.otto.aarheim@schibsted.no

HJEMMESIDE:
kirken.no/asane

Kirketorget nr. 1 - 2021 kommer ut torsdag 28. januar. Frist for levering av lokalstoff er fredag 8. januar.

Adventstid

Vi tenner et vakkert adventslys
med bønn om fred på jord
la små og store alltid
være trygge der de bor

Det andre lyset tenner vi
for tro på Jesus Krist
la lyset varsomt skinne
der allting føles trist

Det tredje lys vi tenner
med håp for fremtiden
la kjærligheten leve
i hver og en sitt hjem

Det fjerde lyset tenner vi
for glede på vår jord
la gleden strømme fritt omkring
der menneskene bor

Nå skinner fire adventslys
i fred og harmoni
og minner oss om Jesus
som ble født ved juletid

MARIANNE HÆGGLUND

Velkommen til julekonsert
med damekoret
Cantus Sororum

*Nå vandrer fra
hver en
verdenskrok*

MANDAG 7. DESEMBER
KL 20.00
I ÅSANE KIRKE

Billetter: kr. 100 ved inngangen

En vanlig middag for verdens fattige

Neste års konfirmanter fikk føle den urettferdige ressursfordelingen på egen kropp under middagen de ble servert på oktober-samlingen.

AV KRISTINE BECH-SØRENSEN • MENIGHETSPEDAGOG

ENKELT MÅLTID: De «fattige» måtte nøye seg med en sitteplass på gulvet og en liten porsjon ris servert på et grønnsaksblad uten tallerken og spisebestikk.

Korona legger mange hindringer for det vanlige trosopp-læringsarbeidet. Alle arrangementer må tilpasses aktuell smittesituasjon, noe som medfører både innskrenkninger i oppleggene våre og utløser behov for ekstra frivillige for å sikre et så trygt opplegg som overhodet mulig. Tusen takk til dere frivillige som har stilt opp, noen av dere på ganske kort varsel.

27. september fikk 22 skolestartere utlevert sin 6-årsbok under høsttakkefest-gudstjenesten. Det ble en flott familie-gudstjeneste med Sing It sin medvirkning, noe som høynet opplevelsen av å delta i nettopp en familiegudstjeneste. Siste søndag i oktober var det 4-åringene sin tur til å hente bok. Her møtte 18 spente barn opp. Denne gang bidro barn fra Sing It Mini med flott korsang.

Helgen 16.-18. oktober hadde vi en stor og innholdsrike trosopplæringshelg med besøk av Ruben Gazki. Konfirmanterne hadde kick-off fredag kveld og søndag var det ikke mindre enn tre konfirmantpresentasjons-gudstjenester. En fin opplevelse for både konfirmanter og foreldre.

Lørdagen var ni-åringene invitert til forestillingen Min første aksjonhelt. Barna satt som på nåler både i kirkerommet og under lunsjsamlingen i etterkant. Her kom alle på kloss hold av Ruben Gazki og fikk lære seg noen av triksene hans.

På ettermiddagen/kvelden stod endelig 13-åringene for tur. En svært positiv og entusiastisk gjeng som ikke ville gå hjem da opplegget var slutt. Kateketen vår fortalte om konfirmantopplegget de blir invitert til å følge fra høsten 2021, de fikk lære om fattig/rik problematikken på kloden vår, og fikk i

tillegg et godt innblikk i menighetens misjonsprosjekt i Thailand.

Escape-room-spillet ved Siri Mjøltnes gjorde det ekstra spennende å sette seg inn i den urettferdige ressursfordelingen internasjonalt, noe som 13-åringene fikk føle på egen kropp under middagen – hvor vinnergruppen kunne sette seg til et fint dekket bord og bare forsyne seg, mens tapergruppen – de fattige – måtte nøye seg med en sitteplass på gulvet og en liten porsjon ris servert på et grønnsaksblad uten tallerken og spisebestikk. Da utkrystalliserte urettferdigheten seg til de grader så den satte seg i kroppen.

Det skal dog sies at etter en refleksjonssamtale fikk også den fattige gruppen anledning til å sette seg til bords og forsyne seg av smakfulle vietnamesiske vårruller som var spesialbestilt for anledningen.

Gjett om vi gleder oss til å få denne gjengen inn som konfirmanter til neste år! Og da håper vi det kan la seg gjøre å invitere til overnatting i kirkerommet, noe som var planlagt for denne gjengen også, men som korona satte en stopper for.

Fremover blir det adventssamling med 3-åringene tirsdag 24. november og ny utdeling av 4- og 6-årsboken på selveste St. Luciadagen 13. desember. Menighetens juletefest arrangeres av trosopplæringsutvalget 9. januar. Til Lys våken 16. januar inviteres alle barn født i 2009. Denne gangen dessverre uten overnatting. Alle barn som inviteres inn med sitt årskull vil få brev i posten.

På grunn av smittevern håndtering er det fortsatt viktig at alle barn fra ett år og til og med førsteklassinger har med seg en kjent voksen under hele opplegget, og at alle fremmøtte er friske.

Kan vi gå i kirken i julen?

Vi håper det. Når disse linjene skrives vet vi ikke hvilke restriksjoner som vil gjelde når vi kommer til jul, men vi kan være ganske sikre på at det vil være begrensninger for hvor mange som kan komme på hver gudstjeneste. Derfor vil det i år bli påmelding til gudstjenestene på julaften.

Påmelding vil skje på kirken.no/asane eller ved å ringe menighetskontoret. Påmeldingen åpner 10. desember, dersom det da er gitt signal om at vi kan arrangere gudstjenester i julen.

Vi vil uansett ikke kunne ta imot så mange som vi vanligvis gjør på julaften. Kanskje høytidsgudstjeneste 1. juledag kl. 12 kan være et fint alternativ? Vi planlegger også gudstjeneste 2. juledag kl. 12 og 3. juledag kl. 11. Så vi håper å kunne si: Velkommen til kirke!

Arne Mulen, sokneprest

Tillit

Tydeligst ser man behovet for tillit når noen skal lære å svømme. Hvilken frigjørende følelse er det ikke å våge seg utpå, og merke at det bærer! Da er veien til svømmelede funnet.

TEKST: ROLF ARMAND RASMUSSEN

I etterkant av valget i USA ser vi et splittet samfunn der borte. Republikanske og demokratiske velgere mistror hverandre i en slik grad at konspirasjonsteorier florerer som paddehatter. Man tiltror motparten de verste motiver. Det blir ingen samtale mellom partene, bare slagord-dueller eller taushet. Mange mangler møter med noen fra motsatt parti i sin vanlige hverdag.

Som en kontrast blir det sagt fra flere hold at den viktigste ressurs det norske samfunn har er en grunnleggende tillit i samfunnet. Vi stoler på at regjeringen vil oss vel, selv om vi kan være uenig i dens prioriteringer. Politiet og domstolene blir oppfattet som en upartisk håndhever av lov og rett. Vi regner med at bedriftsledere og arbeidstakere i hovedsak ønsker det beste for næringslivet.

Hvor kommer denne tilliten fra? La oss gå tilbake til begynnelsen – til vår egen personlige debut i livet. Et nyfødt menneske er totalt avhengig av andre. Hva opplever det så etter fødselen? Jo, å bli ivaretatt av et menneske som legger det til sitt bryst, der det finner mat, drikke og trygghet. Et bryst der det banker et hjerte som barnet gjenkjenner lyden av fra fostertiden. En mors hjerte banker for sitt barn, og barnet får tillit til hennes kjærlighet. Litt senere kommer fars omsorg inn i barnets synsfelt, og også han blir en person verd tillit.

Kan man i det hele tatt leve uten tillit? Det er vanskelig. Mistillit er ødeleggende. Du kan ikke være ansatt noe sted hvis du tviler på at du får den lønnen som ble avtalt. Du kan ikke bruke buss eller tog hvis du ikke har tillit til at sjåføren

kan sine ting og vil bringe deg trygt frem dit du skal. Hver gang du går inn i et fly, har du tillit til at piloten i samarbeid med flyplasztårnene vil få deg trygt ned igjen fra mange tusen meters høyde.

Tydeligst ser man behovet for tillit når noen skal lære å svømme. Å gå ut i det dype vannet er helt mot barnets instinkter. Vannet gir jo etter – det er ingen fast grunn å stole på! Men sammen med en voksen lærer barnet at vannet bærer deg likevel, og at det finnes trygge måter å bevege seg på i vannet. Da er det ofte bare en terskel igjen – å våge seg ut på dypet, der det er flere meter ned til bunnen. Noen barn svømmer lenge bare inne på grunt vann. Men hvilken frigjørende følelse er det ikke å våge seg utpå, og merke at det bærer! Da er veien til svømmelede funnet.

Den danske filosofen Søren Kierkegaard sammenlignet det å tro på Gud med det «å kaste seg ut på 70.000 favners dyp». Selv om favnen som lengdemål er glemt nå, skjønner man jo at det er svært langt ned til bunnen. Det han vil ha frem, tror jeg, er at overgangen til tro på Gud er et kvantesprang – du kan ikke ta det litt etter litt, men alt på en gang.

Jeg tror likevel at det er mulig å ta lærdommen fra svømme-treningen med seg. Det går an å øve seg på grunnen. Det vil i denne sammenheng si å bli kjent med hvem Gud er ved å lese i hans bok (Bibelen), besøke de stedene der hans venner samles (kirke, bedehus og lignende), gjerne snakke om det med en du stoler på («svømmelærer»), selv tenke det hele igjennom, kanskje be en forsiktig bønn.

Jeg unner deg av hjertet frihetsfølelsen du vil få når du merker at «vannet» bærer!

PÅ DYPT VANN: Sammen med en voksen lærer barnet at vannet bærer deg likevel, og at det finnes trygge måter å bevege seg på i vannet. Da er det ofte bare en terskel igjen – å våge seg ut på dypet, der det er flere meter ned til bunnen. (Foto: Tommy Wong/Creative Commons)

Gruer seg til iskald vinter

LIVET PÅ VENT: Foreldrene er bekymret for barnas fremtid. Det er ingenting for dem å gjøre i flyktingleiren i Bekaadalen, og de har hele livet på vent. (Foto: João Sousa)

For å holde på varmen bor småbarnsfamilien i et lite rom i teltet. Det var ikke fremtiden de så for seg da de flyktet fra Syria for åtte år siden.

TEKST: ANETTE TORJUSEN/KIRKENS NØDHJELP

Weedad Ahmad Al-Khalaf sitter utenfor teltet til familien i den lille landsbyen Mekseh i Bekaadalen i Libanon. Rett bak rager fjellene til hjemlandet Syria, en daglig påminnelse om livet som var. Landet hun måtte flykte fra for åtte år siden.

– Livet er veldig vanskelig for oss og vi bekymrer oss mye for barna våre, sier hun.

Tre fødsler i flyktingleiren

Før de flyktet til værutsatte Bekaa, med iskalde vintre med mye snø, bodde hun i Um El Jurayn ikke langt fra Aleppo i Syria. Krigen gjorde det farlig å bo der, så farlig at hun til slutt måtte flykte sammen med ektemannen Mohammed Hassan Ibrahim og svigermoren Serie i 2012. Nå deler de skjebne med 70.000 andre syriske flyktninger i dalen.

Familien på tre har blitt til seks. Tre barn er født i flyktingleiren. Eldstemann Yusef ble født for fem år siden, deretter kom lillebror Aus, som er tre år, og til slutt veslejenten Talia på ett år.

– Alle barna våre har vokst opp her, forteller Mohammed. – Dagene deres går med til lek, fotball og spill. Bortsett fra det så er det ikke så mye for dem å gjøre her. De har heller ikke skole her, så jeg er redd barna våre må vokse opp som analfabeter.

Vinteren er lang og kald i dalen.

– Kulda og store snømasser skaper problemer for oss. Vi har ikke råd til å dekke til teltet med isolerende beskyttelse, og prisene på brensel øker, så det er vanskelig å fyre, forklarer Mohammed.

Fra Kirkens Nødhjelp har de fått tilgang til rent vann og hygienepakker.

– Det har vært så viktig for oss at vi har hatt tilgang til vann og såpe nå under pandemien. Det bruker vi jo hele tiden, sier Weedad.

Ekspløsjonen i Beirut har gjort flere tusen hjemløse og ødelagt mange liv. Behovene er store for rent vann og hygieneartikler, samtidig som mange trenger varme tepper som Kirkens Nødhjelp deler ut. Sammen kan vi gjøre en forskjell. Kirkens Nødhjelp sørger for rent vann og hygienepakker til mennesker på flukt, og hjelper dem som er rammet av eksplosjonen med varm mat og husly. Samtidig jobber vi på spreng for å forhindre spredning av covid-19.

Du kan være med og hjelpe familier i nød og gi dem trygghet til jul – enten ved å vippse et valgfritt beløp til 2426 eller sende GAVE på sms til 2426 (da gir du 250 kroner). Du kan også sette inn et beløp på gavekonto 1594.22.87248.

25 år siden Åsane gamle kirke gjenoppstod:

Norges travleste kirke

Arkivfoto: Magne Fonn Hafskor

Denne høsten er det 25 år siden den mest kjente bygningen i Åsane ble reist igjen på Saurås etter at den ble brent ned til grunnmuren tre år før.

TEKST: TOR VILHELM TYSSELAND

Med sine nærmere 300 seremonier og 20-25.000 besøkende årlig er Åsane gamle kirke muligens den kirken i Norge med flest seremonier. De aller fleste i Åsane og omegn har nok et forhold til denne kirken, som for mange familier har vært stedet hvor milepæler i livet har blitt markert – både i glede og sorg.

Historikerne mener at det sannsynligvis har stått kirke på Saurås like siden 1300-tallet. Den opprinnelige kirken var nok mindre enn dagens, og man mener at den har blitt utvidet flere ganger. I 1795 vigslet den kjente biskop Johan Nordal Brun kirken slik den fremstår i dag, for etter brannen i 1992 ble den gjenreist nesten identisk. Da den ble gjenvigslet i 1995 var det nesten nøyaktig 200 år senere.

Fra bygd til gigantbydel

Utbyggingen i Åsane fra slutten av 1960-årene og frem til starten av 1990-årene gjorde at befolkningen økte fra rundt 6000 til 33.000. Den vakre kirken på Saurås ble da altfor liten. På det meste var det over 400 konfirmanter, og på konfirmasjonsgudstjenestene var det begrensninger på hvor mange som kunne komme fra hver familie. Dette førte til at Åsane menighet i 1982 ble delt i tre. Salhus og Eidsvåg ble utskilt som egne menigheter på henholdsvis 6.700 og 8.500 mennesker, mens den gjenværende delen av Åsane menighet ble på rundt 18.000 mennesker. Salhus hadde allerede en lokal kirke fra 1924 som nå ble deres hovedkirke, mens Eidsvåg fikk helt ny kirke.

Til tross for delingen var Åsane kirke fremdeles alt for liten, og det ble derfor arbeidet i mange år for å få en større kirke i Åsane i tillegg. Under bispevisitasen i 1991 sa biskop Per Lønning på sin slagferdige måte at «Åsane kirke er stor nok den, men da må 100 stykker sitte oppå hverandre på hver plass».

Kirkebrannen

Politikk og byråkrati tar sin tid, og det drøydde med ny kirke til tross for stort engasjement og gode planer fra visjonære mennesker i Åsane. Så skjedde det fatale. Natt til julaften 1992 ble kirken satt fyr på av mennesker inspirert av satanistisk tankegods.

Det var et trist syn som møtte menigheten på julaften dette året. Tårnet var falt, og kirken brent ned til grunnmuren. Norges største menighet stod dermed uten kirkebygg. Det politiske byråkratiet kom da fort i bevegelse, og allerede julen 1993 stod den nye kirken ved Åsane senter klar med 600 sitteplasser etter en fantastisk innsats fra både politikere, håndverkere og folk fra menigheten.

Kirken gjenreises

Kirken på Saurås var heldigvis forsikret, og ble gjenoppbygget ganske raskt etter at den nye kirken var ferdig. Søndag 19. november 1995 ble den «nye» gamlekirken vigslet av daværende biskop Ole Danbolt Hagesæter. Gudstjenesten om formiddagen var helt overfylt, og daværende kirketjener, Åge Myrvold, måtte si stopp til folk i døren.

Heldigvis var det også satt opp kveldsgudstjeneste, og også her var det fullt hus. Julaften samme året var det rekordmange som kom til gudstjeneste, og det stod biler langt ned til hovedveien. Da den nye kirken vår ved Åsane senter hadde fått navnet Åsane kirke måtte kirken på Saurås nå få navnet Åsane gamle kirke.

To travle kirker

Åsane hadde nå fått reist to nye flotte kirker på litt mindre enn tre år. Det var stor begeistring hos mange for dette. Vi hadde nå fått to kirker som var i bruk så å si hele uken. Åsane gamle kirke fikk også ved gjenoppbyggingen et stort utvidet sakristi med prestekontor, kirketjenerkontor, dåps/blomstersakristi, toaletter og lagerrom.

Det ble raskt klart at de to kirkene skulle brukes litt ulikt. Den nye kirken ved Åsane senter var allerede innarbeidet som stedet man samlet seg om hovedgudstjenesten på søndagene, og det var her den daglige aktiviteten foregikk med mange nye kontorer og flotte lokaler til menighetsarbeid. Gleden og begeistringen for dette ble bekreftet ved at deltagelsen på gudstjenestene og i øvrig menighetsarbeid i disse årene økte kraftig.

I kirken på Saurås ble det raskt innført månedlige kveldsgudstjenester på søndager, og ikke minst var dette stedet folk ønsket å bruke til vigslor og gravferder. Ja, man kan spørre seg om dette er blitt den kirken som har flest seremonier i løpet av året.

Populær kirke

Det er vanskelig å svare helt eksakt på dette spørsmålet, men undertegnede kan vanskelig se for seg at det kan være mange om noen kirker i landet vårt som har nærmere 300 seremonier i året.

Det har vært stor etterspørsel etter dåp i Åsane gamle kirke, og de siste årene er det lagt inn ekstra tilbud om det. Det holdes også faste gudstjenester her på langfredag, 17. mai, allehelgensdag (minnegudstjeneste), fjerde søndag i advent, julaften (to gudstjenester) og nyttårsaften (midnattsmesse). I tillegg kommer rundt ti dåpsgudstjenester i året og gudstjenester på våren mens det er konfirmasjonsgudstjenester nede i den store kirken.

Kirken er også en av de mest populære kirkene i Bergen til vigsel, med 25-50 vigslor i året. I toppåret 1997 var det 70 vigslor! Så her ser vi både små skjønne barn bli båret til dåpen og tatt inn i Guds rike og forventningsfulle par som ser

BESØKTE RUINENE: Daværende sokneprest Magne Utte ble vekket på verst tenkelige måte klokken 03 natt til julaften 1992 – med beskjed om at kirken stod i full fyr. Her besøker han brannruinene på Saurås kort tid etter. (Foto: Jan M. Lillebø)

Fakta

Åsane gamle kirke

- Åsane gamle kirke på Saurås i Åsane ble vigslet av biskop Johan Nordahl Brun i 1795. Byggverket er i stein og tre.
- Fra gammelt av var det et kapell her. Første gang «Aasen Capele» nevnes er i en «Jorbobog» fra 1598, der det står at kapellet skal betale et pund smør i avgift til domkirken.
- Deretter nevnes kapellet flere ganger på 1600-tallet, blant annet i 1673, da det kalles «Ulfesætters (Ulsets) Capell paa Aasne».
- I 1871 ble Åsane skilt ut som eget annekssogn under Hamre prestegjeld, og i 1956 som eget prestegjeld.
- På 1800-tallet gjennomgikk bygningen flere ombygginger. I 1842 ble tårnet forhøyet og tekket med bly «i de fire Kanter», i 1866 ble taket tekket med ruteheller fra Jondal i Hardanger, og i årene 1891-1893 ble kirkeskipet forlenget mot vest og et murt våpenhus føyet til.
- I 1935 ble kirken restaurert av arkitekt Ole Landmark. Et murt sakristi ble da bygget til vinkelrett på korets nordmur.
- Kirken ble påtent av Varg Vikernes og Jørn Tunsberg, og brant ned natt til julaften 1992.
- Den gamle kirken ble deretter gjenoppbygget som en tro kopi på opprinnelig stein med ny treinnredning, og ble nyinnvigd 19. november 1995 av biskop Ole Danbolt Hagesæther.
- Det står en minnebauta over falne fra Åsane i andre verdenskrig i tilknytning til kirken, og på gravlunden er det reist en minnestein over falne russiske soldater i krigsårene 1941-1945.
- Kilde/mer informasjon: Artikkel av Hans Emil Lidén i bokprosjektet «Norges kirker» (kan leses på norgeskirker.no/wiki/Åsane_gamle_kirke)

gleden og fremtiden i hverandres øyne når de sier ja til hverandre foran Gud og mennesker.

Mange synes også det er fint å holde konserter her. Men fremfor alt er denne kirken stedet hvor mange hedrer sine kjære og følger de til graven. Her har vi funnet trøst, håp og glede sammen ved å hedre våre kjære, sørge sammen og høre evangeliets budskap om håp i ord og toner. I de siste årene har det vært nærmere 200 årlige gravferder her. Den stadig voksende kirkegården vitner om dette. Enda et nytt felt (på østsiden av Dalavegen) vil bli tatt i bruk neste år.

Et godt sted å være

Mange gode samtaler finner sted både i kirken og utenfor når folk møtes. Her går det både i hverdagsprat med glede og skjemt og de dype samtaler – slik livet er for oss alle. Som kirketjener synes jeg det er en velsignelse å få møte både kjente og ukjente mennesker hvor vi kan dele litt av livet sammen.

Åsane gamle kirke er også et sted med godt arbeidsfellesskap. Her er organister, kirketjenere, gravferdskonsulenter, musikere, gravere, blomsterbud, gartnere, vaktmestere, renholdere og elektrikere. Det er ikke få mennesker som møtes til arbeid her oppe.

De aller fleste prester i Bergensområdet er også innom og gjør tjeneste i Åsane gamle kirke, siden familier i Åsane har relasjoner til mange ulike menigheter. Organist og kirketjener er mer faste, men også vi har våre medhjelpere for å få det til å gå rundt.

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

130 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR
SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
SEREMONI, SOM
INKLUDERER ALT
DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

**Det er ingen
selvfølge at
noen ordner
bursdagsgave**

Tusenvis av barn i Norge opplever at
det knyter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med
alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN"** til **2210** (kr. 100)

Blå Kors

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser
på telefon og internett, likevel er det en av tre
som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

**KIRKENS
SOS**

Å snakke med folk om livet gir mening.

Annonserer?

En annonse i menighetsbladene når alle
husstander i Arna, Osterøy, Åsane, Salhus,
Eidsvåg, Lønborg og Biskopshavn.

**For annonsering -
kontakt Torill Hatlebrekke Husebø på**

995 50 787

Ikoner blir ikke til over natten

– Livet mitt endra seg då eg kom til Aten. Den vakre kunsten eg såg var djupt engasjerande for meg som truande person, sier ikonkunstner Solrunn Nes på klingende hardangermål. I 1987 ble hun, etter fem års overveielse, katolikk. Det har hun aldri angret på.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

MENNESKET BAK IKONENE: Veggene i Solrunns atelier er fulle av ikoner, og på gulvet lener de seg langs bokhyllene.

Solrunn Nes, kunstneren bak utallige ikoner og tre bøker, bor i Neshagen i Kvam kommune. Her møtes jeg med dype bjeff fra altanen under villvina, der de to prektige newfoundland-lenderne Birk og Sønnja varsler min ankomst.

Like innenfor døren henger det mange ikoner, under taket sitter flere hvite ugler som ser uhyre livaktige ut, og på en høy kommode residerer en stor, svart katt, ulik alle andre katter. Den er som en krysning mellom ugle og gaupe, og betrakter oss rolig med lysende gule øyne. De firkantede potene har fjærlignende pels. Dette er mitt første møte med en autentisk amerikansk maine coon-katt.

Solrunns atelier er til å miste pusten av. Veggene er fulle av ikoner, og på gulvet lener de seg langs bokhyllene. På arbeidsbordet ved vestvinduet ut mot fjorden ligger et ikon i tilblivelsesprosessen, og på en pute ved siden av kroer det seg en nydelig pus. Jeg prøver å samle meg om alt det spennende vertinnen forteller; noterer sporadisk og håper jeg skal huske det meste.

I en eplekasse på det store og nesten asketiske kjøkkenet ligger et spraglet kattedyr og drar seg i sin fulle lengde. På en annen

disk sitter enda én. «Addisons hule» er i andre «høgdi». Der holder Solrunns skrivende ektemake til. Han er amerikaner, forfatter og en reflektert samtalepartner og matkunstner. Sannsynligvis liker han dyr også.

Her er møbler og kunst, gammel vakker treskurd, bilder og bøker. Hver ting har sin historie. Ikoner alle steder. Jeg undrer på hvor mange timer som er gått med til å skape alle bildene. Ikoner blir ikke til over natten.

TILBAKE TIL BEGYNNELSEN

Solrunn Nes kommer fra en sterk og ressursrik familie. Foreldrene var kjærlige og aktive kristne. De holdt daglige andakter, med høytlesning fra Bibelen hver kveld og regelmessige besøk i kirken og på bedehuset i Øystese. Der var det et stort bilde som betok Solrunn fullstendig. «Jesus vende seg seg direkte til meg, og spurde om han kunne koma inn i hjarta mitt. Det ville eg sjøvsagt at han skulle» skriver hun i sin nye bok, «Minnebok – Glimt frå oppveksten min på Nes».

Da hun var 12 bestemte hun seg for å lese Bibelen fra perm til perm, hvilket hun gjorde! Oppramsingen av slektene var

kjedelig, men resten syntes hun var spennende. Spesielt fascinerende var Det gamle testamentet – tross all sin voldsomhet og dramatik.

Ikke desto mindre var hun et vart og følsomt barn, og i «Minneboken» forteller hun nydelig om buføringen når de bragte dyrene til støls om våren: *«Å bringa dyra til støls hadde ein eigen dåm over seg. Eg kjende meg eitt med buskapen, stien, skogen og fuglesongen. Skilnadene mellom meg og omgjevnadene vart viska ut. Alt vart eitt».*

På den andre siden er hun tøff til tusen; modig, utholdende – og ikke minst sta. Hun hadde litt å bryne seg på, ville være like god til alt som sine to eldre brødre, og virket nesten litt besatt av trang til halsbrekkende foretak – enten det var å hoppe etter guttene fra store høyder eller råkjøre på sykkel eller scooter.

Kloke foreldre ga henne lov til å røre seg. Det var ikke bare bibelhistorien hun fikk inn med morsmelken; hun lærte om plikt, solidaritet, å stå på, selv om det ikke var så kjekt bestandig. Dyr skulle stelles og høyet skulle inn før regnet kom. Naturen venter ikke på noen.

Solrunn forteller med humor og ironisk selvinnsikt om hvor «festlig» det var å måtte herje og hesje på gården – mens de andre unge kunne dra seg og lydelig nøt sommerens badeliv på hennes sandstrand.

TREFFSIKKER RUSS PÅ ROSSVOLL

Hun tok artium på Øystese gymnas, som ifølge et gammelt rykte er høyborgen for de skikkelig glupe. Rossvollrussen

OMVENDT PERSPEKTIV: *«I eit ikon av Jesu fødsel kan Jesus-barnet verka merkeleg langt utvikla til å vera ein nyfødd baby, og Maria er gjerne dobbelt så stor som Josef. Dette er eit verkemiddel som understrekar at den avbilda personen tilhøyrer Guds rike – ein dimensjon som er fullkomen og uendeleg»* skrev Solrunn Nes i et lite essay om kunsten sin som stod på trykk i Menighetsbladet nr. 1, 2015. (Illustrasjon: Ikonmaleriet «Jesu fødsel» av Solrunn Nes)

Fakta

Solrunn Nes

- Solrunn Nes er utdannet innen psykologi og religionshistorie, og har hovedfag i kunsthistorie fra Universitetet i Bergen (1992).
- Hun har utdannelse som ikonmaler fra Finland (1983, russisk tradisjon) og Hellas (1985, gresk tradisjon).
- Som utøvende kunstner har hun gjort mange utsmykninger, blant annet i Takvam kapell (krusifiks), Døvekirken i Bergen, (prosesjonskors), St. Pauls katolske kirke i Bergen (krusifiks og alterfront), Hamre kyrkje på Osterøy (rekonstruksjon av gotisk antementsale) og Fantoft stavkirke (farger og gull på krusifiks).
- Det greske ordet ikon betyr bilde. Da Gud skapte mennesket, skapte han det i sitt «ikon», forklarer Solrunn Nes.
- Men det vakre ikonet som mennesket er ble formørket i og med syndefallet. Det strålende gullet og de sterke lysende fargene ble dekket av lag på lag med feiltrinn. Bare Guds fullkomne ikon – Kristus – kan restaurere dette tilsmussede bildet.

1979 laget avis, og i «Kvammagampen» fikk hver elev sitt pass påskrevet i humoristiske vendinger. Om Solrunn sto det blant annet at *«ho kan til tider verka heller alvorleg, men når ho fyrst kjem på det, vert ho den galnaste av oss alle. Klassen trur ho har ei framtid som dikter, kunstner, psykolog, filosof eller prest».*

Slik gikk det jo, selv om «presten» fremstår som en varm og vennlig «hverdagspredikant». Hun snakker like naturlig om Jesus som om sin egen slekt. «Litt galen» begriper alle som kjenner henne – eller har lest den siste boken hennes – at hun er. Skjønt «galen»? Jeg vil heller kalle henne en vitebegjærlig, uredd og eventyrlysten «guttejente» som aldri har dradd seg tre ganger rundt grøten før hun hiver seg ut i noe.

Hun har kjærlighet og respekt for det gamle, men er ikke fremmed for nye impulser.

I 1980 flyttet hun til byen. Bergen er hennes by. Her bodde hun hele studietiden, og i alle årene hun etter hovedfaget arbeidet, blant annet som foreleser på Kunsthistorisk institutt. Solrunn forteller at hun først begynte på psykologistudiet. Men fordi hun etter hvert kjente seg nærmere klienten enn psykologen, flyttet hun skyndsomt til Kunsthistorisk institutt, der Gunnar Danbolt ble hennes viktigste lærer.

Det ble mye reising, både ekskursjoner i Universitetet i Bergens regi og på egen hånd. Tyrkia, Egypt, Israel, Georgia, Hellas, Jugoslavia, Kina og USA. Men innimellom måtte hun hjem og få teoretisk påfyll, og sommerferiene ble brukt til å hjelpe hjemme på gården.

– Dess lenger vekk du kjem, dess viktigare vert fedrelandet, sier Solrunn.

Da hun opplevde at den åndelige og faglige estetikken hang sammen, «lurte» hun inn religionshistorie som fag. *«Og so hadde eg litt gresk å kjempa med ei tid»* forteller hun. Religionshistorie var fascinerende, men Solrunn endte altså med hovedfag i kunsthistorie. Avhandlingen hennes, «Det uskapte lyset», ble oversatt til engelsk. Som ansatt kunsthistoriker foreleste hun i en årrekke på

Kunsthistorisk institutt ved Universitetet i Bergen. På 1990-tallet ble det vanlig at studentene skulle evaluere sine lærere med ros og ris; og en studine skrev følgende: «*Hun synes å ha vanskelig for å forstå at middelalderen ikke er verdens sentrum for oss alle*». Solrunn mener er dette er det flotteste kompliment hun noen gang har fått!

Valget for henne sto mellom akademisk eller utøvende arbeide. Hun gikk på Kunstakademiet i Aten i 1985. Her lærte hun «fra bunnen» hvordan man skaper et ikon. Hun fikk egentlig gjort begge deler!

– *Livet mitt* endra seg då eg kom til Aten. Den vakre kunsten eg såg var djupt engasjerande for meg som truande person; eg kjende att alle figurane eg hadde høyrte og lese om i barn- domen, forteller hun.

Solrunn kaller ikonene «eit glimt av det heilage». I 1987 ble hun, etter fem års overveielse, katolikk. Det har hun aldri angret på.

Solrunn vokste opp i en tid der mye skjedde; nytt kom og det gamle skulle ut. Heldigvis hadde folket på Nes sans for gamle ting. De lot seg ikke gripe av iveren etter å erstatte det gamle, men tok vare på hus, innbo og tradisjoner. Dette er noe

mange har glede av i dag. Det forhindret dem heller ikke i å ta i bruk nye funksjonelle hjelpemidler – som kunne gjøre livet enklere på en gård.

Solrunn tenker med respekt på sine forfedre, kulturen og tradisjonene de har ført videre til sine etterkommere. Dette er noe av det hun skriver om i sin «Minnebok», som lanseres i disse dager.

Hun fremstår som kombinasjonen av en drivende «viking- kvinne» – stolt og modig og som en slags middelaldersk Sigrid Undset. Høyreist, med langt hår, iført en vakker, klassisk kofte – men med tilhørende stakk erstattet av praktisk langbrok og boots. Og så er hun altså litt vill og gal, en kristen kunsthistoriker, ekspert på ikoner og litt av en filosof. Hun er nok arvelig belastet.

Faren skrev boken «Ord og uttrykk frå Kvam» (Kvam sogeminnelag.) Moren utga også en bok, som datteren redigerte, og bestemoren på Nes skrev dikt. Ordene, poesien, kunsten, stå-på-viljen. I ånd, hånd og hodet: Alt har Solrunn. Hun har skrevet to bøker om ikonkunst: «Det uskapte lyset» (1992) og «Mysteriets formspråk» (1998), og erindringsboken «Minnebok – Glimt frå oppveksten min på Nes» kom ut i år.

Mariahelg på Alværa misjonssenter

5.-7. mars 2021 arrangerer NMS Mariahelg for damer i alle aldrar. På Mariahelg får vi påfyll for trua vår, samtidig er det kjekt å kome ilag og ha god tid til samtale og gode historier. Det er tid til avslapping, oppleve naturen ved sjøen og ikkje minst nyte god mat.

Tema for helga er «Berekraft». Hanne Schnitler frå Førde vert med som hovudinnlei for temaet. Ho er tidlegare drivar av butikken Om att. Ho har hatt engasjement for miljø og gjenbruk sidan ho gjekk på vidaregåande. Hanne vil belyse temaet frå fleire vinklar og bevisstgjere oss på bruk/forbruk.

Alværa Misjonssenter i Lavik er eigd og vert driven av Det Norske Misjonsselskap. Leirstaden blei bygd i 1982, og ligg som ei idyllisk perle mellom fjord, skog og fjell. Her er godt tilrettelagt for rullestolbrukarar, sidan alt er på eitt plan.

Spørsmål om helga/program:

Ta kontakt med Mariahelg-komiteen ved Hanne Bildøy (mobil 996 10 528 / epost hanne@bildøys.no).

Meir informasjon om Alværa misjonssenter:

Sjå heimesida alvera.no

Ta den bil og la den vandre

I snart 100 år har bilen vore vår trufaste, nyttige og forureinande følgesven. Bilen har opna horisonten for oss, gjort oss mobile og frie – men den har også lært oss å lukke augene for dei negative konsekvensane for både oss og naturen.

TEKST: HELEN TOPPE

For oss som vaks opp i utkantane av Stor-Bergen vart bilen snart heilt naudsynt. Bussen gjekk berre ein gong i timen, sjeldnare i helgene, og ein bytur vart fort eit heildagsprosjekt. Å bli 18 år var einstyndande med å få lappen. Slik var det berre.

No er det tid for å endre gamle vaner. Utviklinga går framover, nye og betre løysingar er på marknaden, kunnskap om forureining og konsekvensar har auka og vi bur ikkje så spreidd lenger. Vi MÅ ikkje lenger ha eigen bil. Mange klarer seg i dag godt med tilbod gjennom Bildeleringen, og er slik med på å minska miljøavtrykket.

Bideleringen i Bergen starta i 1996, og har i dag nærare 2500 privat- og bedriftskundar i Bergen. Desse disponerar 200 bilar plassert på 80 ulike stader. Tyngden av brukarar er naturleg nok i sentrumsnære strøk.

– Område som Arna og Åsane har tradisjonelt vore lite interessert i tilbodet, fortel flåtesjef Bård Nordvik. Og når etterspurnaden er liten, vert tilbodet diverre

tilsvarande. Men ting er i endring. Nordvik fortel at Arna snart kan få stasjonerte bilar som medlemmane kan nytte. Her er medlemstal og etterspurnad såpass høgt at det kan la seg gjere. I Åsane er det allereie etablert bilar i Prestestien og i Myrdal.

Det skal berre 10-15 medlemmar til før det er mogleg å stasjonere ein bil i eit nytt område. Bildeleringen ønsker å gje tilbodet til nye grupper og oppmodar folk til å etterspørje tenesta.

Brukar du bil kvar dag, løner det seg å eige bil. Men kanskje kan Bildeleringen vere tingen for bil nr. 2? Bilen du ikkje treng kvar dag, men som likevel er god å ha? Nordvik ser for seg at dette er eit behov som Bildeleringen kan dekke i områda utanfor sentrum.

Bideleringen leaser nye bilar. Dei har flest el- og hybridbilar, men også større bilar på bensin/diesel. Som medlem betalar du eit depositum, ein fast halvårspris på 600 kroner, samt timeleige og kilometeravgift.

Fakta

Bildeleringen

- Bildeleringen i Bergen blei etablert i 1996, og organiserer i dag bilhaldet for nærare 2500 privat- og bedriftsmedlemmer i bergensområdet.
- Dei har 200 bilar plassert på over 80 stader i Bergen.
- Ideen bak bildeling er at ei gruppe går saman om å eige eller leige bilar. Bilane blir dermed meir brukt, slik at totalutgiftene til bilhaldet blir lågare.
- I tillegg blir det frigjort areal som er sett av til parkering.
- Bilane som blir kjøpt eller leigd er moderne, med høg standard på sikringsutstyr.
- Bildeleringen er organisert som eit samvirke, og er eigd av medlemmane. Den vert driven på eit ikkje-kommersielt grunnlag, og eventuelt overskot går tilbake til drifta.
- Bildeleringens øvste organ er andelseigarmøtet. Dette vel styre og vedtek vedtektene som definerar samvirkets formål, samt overordna rettar og plikter for Bildeleringen og andelseigarane.
- Styret i samvirket er ansvarlege for utforming av bilbrukskontrakta, som regulerar Bildeleringen og andelseigars rettar og plikter ved bruk av bil.
- Meir informasjon: bildeleringen.no

Ein som lenge har nytta seg av tilbodet frå Bildeleringen, er kantor i Salhus menighet, Magnar Børnes. Han og familien har klart seg utan eigen bil i ni år, og er svært nøgde med ordninga. Dei bur på Landås og har god tilgang på bilar. Vanlegvis sykklar Magnar til jobben i Salhus, men 2-3 gongar i veka leiger familien bil frå Bildeleringen til ulike gjeremål.

- Familien er blitt meir bevisste på bilbruken, fortel han.
- Vi har meir kontroll på bilutgiftene og vel oftare vekk bilbruk.

Ein viktig del av tilbodet er at dei kan velge biltype etter behov. Skal dei på ski på fjellet, kan dei booke ei stasjonsvogn med takboks. Skal dei tømme boda for rot og anna, vel dei ein varebil. Vanlegvis held det lenge med ein liten bil.

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein,
Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

› Løvegjengen (4-åring)	› Leker og materiell
› Førskolegruppe	› Lekerom og gymrom
› Formingsaktiviteter	› Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

› Felles samlingsstund	› Åpne familiedager
› Karneval og julefest	› Internasjonal dag
› Turdager/utflukter	› Babymassasjekurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471. Hjertelig velkommen!

www.aasanemenighet.no

Eit tips frå Magnar til potensielle nye medlemmar: I feriar og høgtider kan det vere lurt å booke bil i god tid. No sparkar kantor Magnar ballen over til deg: Sjekk heimesida til Bildeleringen (bildeleringen.no), snakk med naboar og borettslag, diskuter og vurder, og skap ein ny trend i ditt nærområde!

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

SKADELIG BIEFORSKNING: I krimmen «Coffin Road» tar Peter May for seg agrokjemilens skadelige virkninger på bier. (Illustrasjonsfoto: Waugsberg/Creative Commons)

Kan man skrive om en kriminalroman i et menighetsblad? I våre dager burde det gå greit. Det er lenge siden den typen romaner hovedsakelig handlet om gamle rike arveonkler med mange fattige slektninger på helgebeseøk i herregården, og så dukker ikke onkel opp til frokost, men like etter kommer politiet og ber om alibier.

TEKST: LISE MCKINNON

Dagens krimforfattere har ofte vunnet litterære priser, og mange av dem, norske så vel som utenlandske, tar opp sentrale samfunnsproblemer. Det gjelder også den skotske forfatteren Peter May. Jeg synes Peter May er en fin og engasjerende forfatter, og fantasifull fordi han våger å bruke krimsjangeren til å nå ut med et budskap.

I 2005 skrev han en roman om en pandemi som ingen forlegger ville ha fordi historien var «for usannsynlig». Nå har boken «Lockdown» vært til salgs i bergenske bokhandler i mange uker allerede, og hvis han ikke oppdaterte manuskriptet for trykking, så har han vært uhyggelig fremsynt, for mye av det han beskriver fra Londons improviserte pandemisykehus virker skremmende aktuelt.

Har mistet hukommelsen

I krimmen «Coffin Road» («kisteveien») fra 2016 tar Peter May for seg et emne som er minst like viktig som en pandemi, nemlig agrokjemilens skadelige virkninger på bier og den skremmende makten internasjonale selskaper har til å styre blant annet forskning.

Boken begynner med at jeg-personen blir skyllet opp på en forlatt sandstrand. Når han våkner til bevissthet, vet han ikke hvem han er eller hvor han befinner seg. Han klarer å reise seg, ser en hytte i nærheten og langt borte på motsatt side av den lange stranden ser han glimt i et kikkertglass; noen

betrakter ham. Denne ukjente personen fortsetter å holde ham under oppsikt.

På veien bort mot hytten møter han en dame som hilser ham som mr. Maclean, altså hører han til på stedet, og hytten er opplagt hjemmet hans, for han får en ellebill velkomst av en labrador. Det merkelige er at det ikke finnes noen familiebilder, dokumenter eller noe som kan forklare hans identitet, men etter mye leting finner han en regning fra elektrisitetsverket adressert til Neil Maclean, Luskentyre, Harris (en øy som hører til De ytre Hebridene i Skottland).

Et nabopar, Jon og Sally, kommer innom: «Har du glemt at du har invitert oss inn for en drink, Neil?» Grunnen til at Neil da ikke forteller at han har mistet hukommelsen, er at han opplever en uforklarlig angst om at det har skjedd et eller annet forferdelig. Han klarer seg så noenlunde gjennom samtalen med naboene, og ut fra deres spørsmål finner han ut at han er forfatter og skal skrive en bok om tre fyrvoktere som forsvant sporeløst i desember 1900 – og at han jevnlig drar ut til fyret hvor de forsvant.

Mysteriet tiltar

Så snart gjestene har gått hjem, setter hans seg til PC-en for å lete etter manuskriptet. Han finner en fil, men ikke ett eneste ord av noen fortelling. Neil endevender hytten, og på loftet finner han til slutt en dokumentmappe med et stort penge-

FORFATTER MED KILT: Peter May har mottatt flere priser for sine romaner, både i Europa og Amerika. Bildet er fra Strasbourg i 2011, der han, iført skotsk nasjonaldrakt, ble overrakt Prix Cezam Literature Award for boken «The Blackhouse» (første del i Lewis-trilogien). (Foto: Burntfingers)

beløp og en folder med noen dårlige kopier av avisutklipp hvor det står rosende ord om hans hobby som trener for ungdomsgrupper, men ingenting om hans yrke. Han aner ikke om pengene er stjålet eller er et slags honorar.

Det beste er funnet av en fødselsattest, og ved søk på PC-en finner han en adresse i Edinburgh. Etter en snartur til Edinburgh og mye kjøring i drosje i håp om at noe skal trigge hukommelsen hans, er han så fortvilet at han ringer på døren til det som egentlig skal være hans hjemmeadresse.

Damen som åpner nekter for at hun kjenner ham (hun vekker heller ikke noen minner hos Neil), men når han i ren desperasjon sier: «Jeg er Neil Maclean. Vi er gift med hverandre», blir hun veldig blek og truer med å ringe til politiet. Grunnen forstår han når han på et offentlig kontor får vite at Neil Maclean døde mer enn to år tidligere.

Hvem er morderen?

På en tur opp i fjellene langs den gamle Coffin Road sammen med Sally finner Neil en samling bikuber i en liten sidedal. Han vet tydeligvis hvordan man skal stelle med bier og

kuber, og forklarer det for Sally, men heller ikke nå aner han hvorfor eller hvordan han har denne kunnskapen. Ingen later til å ha visst at han drev med bier.

Det han derimot har fått mange kommentarer om, er hans stadige turer til fyret på øyen Eilean Mòr. Neil håper at han kanskje der ute kan finne noen nyttige opplysninger om seg selv og sine gjøremål, men det eneste han finner ved en ruin av et lite kapell er liket av en mann som nylig er drept. Neil forlater øyen i hast og får enda en ny bekymring: Grunnen til den angsten han føler, er det fordi det er han som er morderen?

En turistgruppe som har besøkt fyret forteller politiet om den drepte. Neils besøk der ute blir også rapportert. Til politiet må Neil fortelle at han har mistet hukommelsen, men vil de tro ham når han på alle andre måter later til å fungere helt normalt?

Når politiet kommer for å gjennomse hytten Neil bor i, finner de naturligvis pengene. De bryter også opp et låst uthus hvor de finner et topp moderne laboratorium med kostbart utstyr. Neil vet hva tingene er og hva de skal brukes til, men heller ikke her har hukommelsen noe å fortelle.

En frustrert tenåring

Når vi er kommet bortimot halvveis i fortellingen er det en sta, intelligent, men svært opprørsk sytten år gammel jente fra Edinburgh som fører oss til biene. Karen har piercinger, tatoveringer, grønn lugg og fører et språk som absolutt ikke egner seg til å siteres i et menighetsblad, et språk som hovedsakelig går ut over moren.

Moren har latt en ny samboer flytte inn i hjemmet deres allerede før hun har fått offentlig status som enke. Faren forsvant på en seiltur, båten ble funnet drivende med redningsvesten i; noe Karen syntes var merkelig, han som alltid hadde vært så opptatt av sikkerhet når de var i båt. Men han hadde etterlatt seg et brev som tydet på selvmord. Moren nekter å snakke om Karens far, sier bare at hun må slutte å sørge og komme videre med livet sitt; «og dere kranglet jo hele tiden».

Ja, den pappaen som hadde vært så snill, lest høyt, lært henne å svømme og sykle da hun var barn, ble etter hvert mer og mer opptatt av jobben og hadde mindre og mindre tid til henne. Hun lar sine tenåringsfrustrasjoner og følelsen av at han svikter henne gå ut over ham. Nå er hun redd for at hun kan ha skyld i farens død.

Karen må finne noen å snakke om faren med. Det måtte være gudfaren hennes, professor Connor. Han og faren har arbeidet på samme forskningsinstitutt og vært venner helt siden studietiden. Det blir han som forteller Karen om farens forsøk med bier og om hvor viktige biene er.

Farlige plantevernmidler

Det er også Connor som forteller henne om den enorme makten som store multinasjonale selskaper har, og at instituttets hovedsponsor, et sveitsisk agrokjemisk konsern, hadde truet med å trekke midlene tilbake hvis farens og hans assistents sluttresultater ble offentliggjort. Deres forskning viste nemlig at visse sprøytemidler kunne gi bier hjerneskade.

Faren blir oppsagt fra sin stilling, og fordi det er økonomisk umulig for en privatperson å foreta nye uavhengige tester,

blir faren svært deprimert, så der finnes faktisk en grunn for et selvmord. Før de skilles gir Connor Karen et brev fra faren som han egentlig har lovet å gi henne når hun fyller 18 år. I brevet finner Karen en setning som overbeviser henne om at faren fremdeles er i live, og hun bestemmer seg for at hun vil og skal finne ham.

Neste gang hun drar til instituttet for å få noen flere opplysninger fra Connor, får hun beskjed i resepsjonen om at han dessverre samme morgen er omkommet i en trafikkuulykke. Heldigvis har Karen en liten trådstump å nøste videre fra: Connor hadde nevnt navnet på farens assistent. Men herfra får eventuelle lesere av Coffin Road bli med Karen og nøste videre selv!

Det som virkelig skremte meg, mer enn selve krimfortellingen, var da jeg gikk inn på nett og leste mer om *neonikotinoider*, disse stoffene som beskrives i boken (de er nå forbudt brukt utendørs i EU og Norge) og som kan være svært farlige for bier – da ble jeg redd, da!

Fakta

Coffin Road

- Fyret på Eilean Mòr, som beskrives i boken, eksisterer og tilhører en øygruppe som kalles Flannan Isles eller The Seven Hunters.
- Mysteriet med de tre fyrvokterne er også en sann historie.
- The Coffin Road går tvers over Harris fra øst til vest. Fordi jordsmonnet på østsiden av øyen er så grunt, måtte kister i eldre tid bæres over for å begraves på kirkegården vestpå.
- Stedet Luskenytre med sine lange strender finnes også (og er så fotogent at det må imponere selv en vestlending).

Den norske utgaven av «Coffin Road» (oversatt av Ragnhild Aasland Sekne) er også tilgjengelig som lydbok.

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

MCA CAR SERVICE
GODKJENT VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhuseveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BIERRE DESIGN

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

JANUS
since 1895

Begravelsesbyrået for byen og distriktet

Solstrands Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av **VIRKE GRAVFERD**

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Rolf's Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 29 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
- sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Du kan være til hjelp for en som sørger

Når vi er i sorg er det ofte vanskelig å finne ord for det vi føler. Ordene våre blir fattige, de strekker ikke til. Det blir samling om sorg og sorgreaksjoner lørdag 16. januar i Torgstuen i Åsane kirke.

AV RITA ELDHOLM • DIAKON

Sorgsamlingen er åpen for alle, men er spesielt rettet mot deg som opplever sorg etter å ha mistet et menneske som stod deg nær. Magne Utle vil holde et innlegg om sorg og sorgreaksjoner, og det blir også plass til et musikalsk innslag. Etterpå blir det åpnet for spørsmål og samtale, og det vil også bli gitt informasjon om sorggrupper.

Å være i sorg kan være veldig tungt, både psykisk og fysisk. Mange forteller at de kjenner seg fysisk slitne, og det som en enkelt klarte å gjøre før, blir plutselig veldig vanskelig. «Er det normalt at (...)» er et spørsmål jeg ofte får når jeg snakker med sørgende. «Har andre det slik som meg, eller er jeg den eneste som har det slik?»

Erfaring viser at det er viktig å ha noen å være sammen i sorgen. Det er viktig å ha noen å snakke med om det som er vondt og vanskelig, å ha noen å dele erfaringer med. Veldig mange av oss kjenner noen som har mistet noen av sine nærmeste. Ofte kan vi kjenne oss hjelpeløse i møte med sorgen.

Vi vet ikke hva vi skal si. Vi kan være redde for sterke følelsesmessige reaksjoner hos den som sørger. Vi kan fort kjenne på egen utilstrekkelighet, og ubevisst trekke oss unna den eller dem som sørger. Når vi trekker oss unna, kan den som sørger oppleve en dobbelt sorg: Sorgen over den en har mistet, og sorgen over at de en trodde var venner ikke tar kontakt. En kan kjenne seg svært ensom.

Nå går vi inn i den mørke årstiden, vi nærmer oss jul, og mange av oss savner en av våre kjære. Ved å ta kontakt og vise nærvær kan vi gå sammen med hverandre. Sorgen forsvinner ikke, men den kan bli litt lettere å bære.

Kirken har laget en folder med seks enkle tips om hvordan en kan være til hjelp når noen er i sorg, og jeg vil gjerne dele dem med dere. Du kan lese eller laste den ned på kirken.no (søk etter «førstehjelp ved sorg»).

Førstehjelp ved sorg

- **Ta ansvar for kontakten.** Ikke si; «Ring meg hvis du trenger noen å prate med». Si heller: «Jeg ringer deg på tirsdag, så tar du telefonen om du orker». Og ring om igjen en dag eller to senere dersom vedkommende ikke svarer.
- **Bryt stillheten.** Det viktige er ikke hva du sier, men at du bryter stillheten. Kanskje kan det være lettere å sende/ta imot en sms enn en telefonsamtale.
- **Gi rom.** Den du er glad i, som sørger, har sin sorg. Hennes sorg kan være annerledes enn din sorg. Det finnes ingen fasit på hvordan sorg skal føles, det er viktig å lytte og gi rom.
- **Ta initiativ.** Det kan være helt enkelt. Gå en tur, se en film eller ta en kaffe. Gi mulighet til en pause fra sorgen. Igjen og igjen.
- **Vis nærvær.** I omtanken for den sørgende, med ønske om å gi rom og ikke være for påtrengende, lar vi ofte være å ta kontakt. Den sørgende kan da bli stående alene i den tyngste tiden. Vær heller tydelig tilstede.
- **Vær tålmodig.** Du vil få nei på tilbud og spørsmål. Spør og tilby igjen, ikke stopp med det. Sorg tar tid. Noter gjerne viktige datoer som fødselsdag og dødsdag til den avdøde, og ta kontakt på disse dagene. Sorgen kan kjennes ekstra tung på slike merkedager. Og med tiden kan det kjennes tungt og ensomt dersom «alle har gått videre» og ingen husker på dem lenger.

Torgstuen lørdag 16. januar kl. 12-15. Enkel servering.
Arrangør: Diakoniutvalget i Åsane menighet. For mer informasjon og påmelding: Kontakt diakon i Åsane menighet Rita Eldholm (tlf. 55362257 / epost: aasane.menighet@bergen.kirken.no). Påmelding innen 12. januar 2021.

Menighetens juletreffest

Lørdag 9. januar inviteres barnefamilier med besteforeldre og andre som gjerne vil være med på en hyggelig julesamling i kirkerommet.

JULETREFESTKOMITEEN V/KRISTINE BECH-SØRENSEN

De hellige tre konger leter her etter den lysende stjernen som skal lede dem frem til den nyfødte kongesønn. Men de trenger hjelp. Kan barna hjelpe dem med å vise vei til Jesus-barnet i Betlehemsstallen?

Om været tillater det, blir det servering ute på den nye fine kirkeplassen. Vi satser også på å ha et utendørs juletre på plass. Da vil også juletesangen foregå her. Men blir det dårlig vær, så flytter vi servering og juletesang innendørs. Uansett – **kle dere varmt og godt**, og belag dere på en flott opplevelse både inne i kirkerommet og ute på kirkeplassen – håper vi. Og selvfølgelig blir det godteripose og gave til barna.

Juletreffest vil selvsagt tilpasses gjeldende smittevernstiltak. Sannsynligvis må vi ha stående juletesang i stedet for gående. Uansett, vi tar forbehold om endringer. Følg derfor med på menighetens hjemmeside, kirken.no/asane.

Juletreffest lørdag 9. januar kl. 15-17. Påmelding innen 3. januar via menighetens hjemmeside, kirken.no/asane. Entré: 50 kroner per person, maks 150 kroner per familie.

Dikt eller himmelsk diktat?

Arve Brunvoll er ein av våre nolevande salmediktarar som er representert med flest salmar i Norsk Salmebok, i alt 51 salmar. Sju av desse har han skrive sjølv, og han har omsett 44 salmar frå andre språk. I oktober heldt han foredrag i Torgstuen.

AV ØYSTEIN SKAUGE

HAR SALMEDIKAREN EIN SÆRLEG HIMMELSK KONTAKT?:

– Om Gud vil tale til oss gjennom salmane vi syng, så går han alltid gjennom menneske. Gud inspirerer menneske til å skrive og dikte. Men salmane eg har hatt ei hand med i, har nesten alle ei sterk rot i Guds ord. Gjennom å lese og å erfare Guds ord, kan ein finne ord og skape eit språk som uttrykkjer noko som Gud vil formidle til oss, sa Arve Brunvoll til dei frammøtte på Rasteplass.

«I 1978 sat eg på eit fly mellom Bergen og Oslo. Eg var på veg til eit av mange møter i kyrkja sin liturgisk-kommisjon, som eg den gongen var medlem av. Eg kjende meg nedstemd. Arbeidsglede og gnist var ikkje som det skulle og burde vere. Men på ein eller annan måte fekk eg innsyn i at det eg held på med likevel var meningsfullt og verdifullt. Det er bakgrunnen for den einaste salme i Norsk salmebok som eg har skrive, og som ber i seg ei personleg oppleving. Det er salmen på nr. 722: «Du gav meg, Gud, eit liv i denne verd».

Det er den store salmediktaren som lever livet sitt her i verda ved å gå rundt mellom alle som høyrer til i Åsane menighet, som fortel på denne måten. Arve Brunvoll, som bur i Barkaleitet i Åsane, var invitert til Rasteplass midt i oktober. Dette er staden for dei som vil vere med på temasamlingar i kyrkjelyden for fagleg og åndeleg påfyll. Ein stor flokk møtte fram i Torgstuen i Åsane kirke midt i oktober for å lytte til Arve Brunvoll sitt tema: «Salmedikting – dikt eller himmelsk diktat?».

Menneskeleg eller himmelsk?

Eit døme på korleis Gud kan vise diktaren eit materiale som kan byggast opp til ein salme, er salmen «Du Ord frå alle æver» (Nr. 77 i Salmeboka). Brunvoll fortalde korleis denne salmen vart til ved at nokon gjorde han merksam på ein vakker engelsk melodi som ikkje hadde nokon tekst:

«Eg vart utfordra på kva denne melodien kunne få fram av tankar i meg. Bibelorda vi les i Johannes evangelium,

kap. 1, er ord som spring mellom herlegdom, makt og vanmakt. Desse bibelorda melde seg for meg som noko som vaks fram til denne salmen som ber i seg trua på Kristus som den mektige, som den fornedra, og som den sigrande. Eg kjenner på at ved dette høvet var Den heilage ande med meg, slik at eg kunne dikte noko som er sant. Orda i denne salmen er store ord. Eg har spurt meg: Kan eg våge å ta dette i min munn og skrive slik med min penn? Men no står salmen der. Eg har gjeve han frå meg. Den er ikkje lenger min. Salmen høyrer kyrkja og kyrkjelyden til».

Bibelske salmar

Mange av salmane som Arve Brunvoll har dikta eller omsett til norsk har røter i David sine salmar i Bibelen. Salmediktaren forklara korleis ein gjennom reformert teologi etter kvart fekk mange slike salmar som vart omskrivne til ei metrisk form, og på den måten gjort lette å syngje. Men ved ei slik omskriving har det heile tida vore eit poeng at det ikkje skulle leggjast noko til av diktaren som bearbeida det bibelske stoffet.

Eit godt døme er salmen på nr. 252 i Salmeboka, som Brunvoll har omdikta etter Salme 90 i Bibelen: «Ein bustad har du vore, Gud». Dei av lesarane som vil samanlikne den bibelske originalen med det Brunvoll har skapt om til ein salme, kan ved sjølvsyn bli forundra over kor tett salmediktaren har halde seg til utgangspunktet. Slik er det òg med omdiktinga av Salme 23 i Bibelen til salmeboka nr. 328: «Min hyrding er vår Herre Gud».

Diktarens liv

Arve Brunvoll kom også inn på spørsmålet om salmediktarens eige liv og eigne opplevingar var viktige når salmar fekk ord og form. Han viste til at det gjerne hadde vore eit romantisk ideal i diktinga at salmar skulle spegla diktarens personlege fortid. Brunvoll sjølv var tydeleg på at det berre gav mening dersom salmen kunne seie noko som var allment; noko som alle kunne kjenne seg att i.

«Ein dramatisk bakgrunn for ein salme har ingen eigenverdi, kun teksten i seg sjølv» sa han. For Brunvoll var det også viktig å streke under: Ein salme er ikkje ferdig når han er skriven, men først når han vert sunge. Og då har brukaren lov å tolke innhaldet i salmen.

Rasteplass er Åsane menighets tilbod til alle som ynskjer ei meir grundig og djup utlegging av ulike tema enn det som er mogleg innan ramma av ei vanleg gudsteneste. Samlingane vert haldne på kveldstid i Torgstuen i Åsane kirke. Dei gjenståande rasteplass-arrangementa denne hausten er diverre avlyst på grunn av smitteverntreglane.

Hvor ble det av Martin Luthers Lille katekisme?

For noen år siden, i 2017, var Martin Luther en mye omtalt person i kirkelige kretser både her til lands og ellers i verden hvor man finner lutherske trossamfunn. Men siden har det vært relativt stille rundt ham.

AV TOR D HANSON

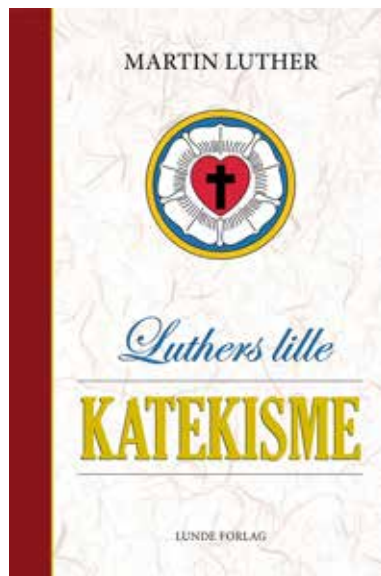
Det året var det 500 år siden Luther etter sigende spikret opp sine 95 teser i protest mot kirkens vranglære. Avlatshandel var blitt en populær måte for kirken å skaffe midler til bygging av nye kirker og katedraler. På Luthers tid var anger og botsøvelser viktig for å ha sitt forhold til Gud i orden. Men dette utartet slik at man ved pengegaver kunne kjøpe seg fri fra botsøvelser, og på den måten ordne opp med Gud, og trygge sin evige salighet. Ved avlatshandelen ble tilgivelse for synder en salgsvare som erstattet både sann anger og bot.

Luther så hykleriet og vranglæren, og kunne ikke annet enn å si klart ifra, noe som førte til at han ganske raskt ble bannlyst av den etablerte kirkeledelse. Et kjernesporsmål for Luther var: Finnes det en nådig Gud? Svaret fant han i Bibelen. Blant de mest sentrale skriftstedene står Efeserbrevet 2,8: «For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave.»

I den lutherske kirke er de tre såkalte «alene-punktene» blitt stående som nøkkelen til en sann tro på Gud: Skriften alene, troen alene og nåden alene. Menneskers eget strev og gjerninger teller ikke hos Gud. Man kan ikke arbeide seg fram til frelse og evig liv ved å gjøre gode gjerninger. Nei, både troen og frelsen er en gave fra Gud som må tas imot når man hører budskapet. Gode gjerninger kan bli en frukt av gaven fordi man i takknemlighet til Gud ønsker å tjene ham og våre medmennesker.

Plassen tillater ikke å gå inn på detaljer om hvordan den lutherske kirke ble etablert og vokste fram. Men etter hvert utviklet Luther og hans medarbeidere kirkens trosgrunnlag, «Den evangelisk-lutherske kirkes bekjennesskrifter», som er samlet i Konkordieboken. Luther bidro også sterkt til at Bibelen ble åpen og tilgjengelig blant vanlige folk ved at han oversatte den til det språket folket snakket. Tidligere hadde den bare vært tilgjengelig for den lærde elite og intelligentsia som behersket latin.

Det er ikke alle av Konkordiebokens skrifter som er like sentrale i dag, og noen av dem har aldri vært med blant Den norske kirkes bekjennesskrifter. Men ett av de minste skriftene står i en særstilling, og burde være godt kjent blant alle som vokste opp på 1950- og 60-tallet eller tidligere. Den gangen var trosopplæringen en del av skolens ansvar, og mye av Luthers lille katekisme var obligatorisk «puggestoff» for alle

elevene. Det kan sies mye om det. Men dessverre er det slik at alt som blir tvang ofte skaper en form for negativ holdning og avsky.

I våre dager er Luthers lille katekisme kommet mer i bakgrunnen, og i enkelte kretser kanskje helt glemt. Det er leit, for det er en riktig perle av en bok som absolutt bør påaktes. Heldigvis er den tilgjengelig i nye opptrykk. Det siste som jeg har sett, er fra 2014. I denne boken kan både barn og voksne finne enkel og praktisk veiledning for troen og livet.

De fem hovedpunktene i katekismen tar for seg de ti bud, trosbekjennelsen, Herrens bønn og vår kirkes to sakramenter, dåpen og nattverden. Så knytter Luther sine forklaringer til budene, bekjennelsen og bønnene. Han skriver enkle forklaringer

ut fra sin samtid og det som var sentralt for menneskene da. Kan hende ville han vinklet det litt annerledes hadde han levd i dag, uten at de sentrale poengene ble endret. La oss se på noen eksempler fra boken:

Det åttende bud: Du skal ikke vitne falskt om din neste. Hva betyr det?: «Vi skal frykte og elske Gud, så vi ikke lyver om vår neste, ikke sviker eller baksnakker ham, og heller ikke setter ut onde rykter om ham. Vi skal heller unnskylde ham, snakke pent om ham og ta alt i beste mening».

Tredje trosartikkel: Om helliggjørelsen: Jeg tror på Den Hellige Ånd, en hellig allmenn kirke, de helliges samfunn, syndenes forlatelse, legemets oppstandelse og det evige liv. Hva betyr det? «Jeg tror at jeg ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham. Men Den Hellige Ånd har kalt meg ved evangeliet, ved sine gaver har han opplyst meg, helliggjort og oppholdt meg i den rette tro (...)».

Andre ledd i Herrens bønn: La riket ditt komme. Hva betyr det? «Guds rike kommer av seg selv, uten at vi ber om det. Men her ber vi om at det også må komme til oss». Hvordan skjer det?: «Det skjer når den himmelske Far gir oss sin Hellige Ånd, så vi ved hans nåde tror hans hellige ord og lever et gudfryktig liv her i tiden og siden i evigheten».

Jeg tenker meg at det kunne blitt en vekkelse og fornyelse av kristentroen i vårt folk dersom Luthers lille katekisme igjen blir påaktet og brukt i hjem og skole. For lesing av denne lille boken er en enkel måte å holde fram grunnleggende trossannheter.

VELKOMMEN TIL KIRKEN!

Gudstjenestene blir avholdt med forbehold om forandringer grunnet myndighetenes helseråd.

29. november: 1. søndag i advent

Luk. 4,16-22 – Nå skal skriftordet oppfylles

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/ kap. Jon Zimmermann og kantor Jon Stubberud. Dåp.

Haukås/NLA kl. 18.00 Lysmesse/konsert v/ sokneprest Arne Mulen.

1. desember (tirsdag)

Åsane gamle kirke kl. 18.00 Lysmesse v/ kap. Jon Zimmermann, speidere og kantor Gerd Inger Yddal.

2. desember (onsdag)

Åsane kirke kl. 17.30 og kl. 20.00: Førjulsconcert «Stille Nat, Hellige Nat» med Alexander Rybak, Ingrid Berg Mehus, Maria Haukås Mittet, Hans Marius Hoff Mittet og Rune Larsen. Billetter.

6. desember: 2. søndag i advent

Luk 21,27-36 – Guds rike er nær, våk og be!

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/ seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Gerd Inger Yddal. Dâp.

7. desember (mandag)

Åsane kirke kl. 20.00 Julekonsert med Cantus Sororum. Billetter.

13. desember: 3. søndag i advent

Luk. 3,7-18 – Døperen forbereder Jesu komme

Åsane kirke kl. 11.00: Familiegudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann, barnekoret Sing It og kantor Gerd Inger Yddal. Dâp.

Åsane kirke kl. 18.00: Vi synger julen inn med Prima Vista og solister.

Åsane gamle kirke kl. 19.00: Julekonsert med Bergen Vocalis.

19. desember (lørdag)

Åsane kirke kl. 18.00: Konsert Bergen Mannskor og Tertnes amatørkorps

20. desember: 4. søndag i advent

Luk. 1,39-45 – Døperens hyllest fra mors liv

Åsane gamle kirke kl. 11.00: Høymesse v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Jon Stubberud. Nattverd.

24. desember: Julaften

Luk.2,1 20 – Frelseren blir født

Åsane kirke kl. 13.00: Familiegudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann, Åsane Unge Strykere og kantor Jon Stubberud.

Åsane gamle kirke kl. 13.00: Familiegudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Gerd Inger Yddal. Merk tid og sted!

Haukås/NLA kl. 14.00: Familiegudstjeneste v/sokneprest Arne Mulen.

Åsane gamle kirke kl. 14.15: Familiegudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen, Nyborg Brass og kantor Gerd Inger Yddal.

Åsane kirke kl. 14.30: Familiegudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann, barn fra Sing It og kantor Jon Stubberud.

Åsane gamle kirke kl. 15.30: Familiegudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen, solister fra Nyborg Brass og kantor Gerd Inger Yddal.

Åsane kirke kl. 16.00: Familiegudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth, sangsolister og kantor Jon Stubberud.

25. desember: 1. juledag

Joh.1,1 14 – Ordet ble menneske

Åsane kirke kl. 12.00: Høytidsmesse v/prost Øystein Skauge, seniorprest Rolf Armand Rasmussen, kantor Gerd Inger Yddal, Prima Vista og organist Lenamaria Gravdal. Torstein Holmås, trompet. Nattverd.

26. desember: 2. juledag

Matt. 10,16-22 – Motstand og forfølgelse

Åsane kirke kl. 12.00: Sanggudstjeneste v/sokneprest Arne Mulen og organist. Nattverd.

27. desember: Romjuls søndag

Luk.2,36-38 – Gamle Anna vitner om Jesus

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Jon Stubberud. Dâp.

31. desember: Nyttårsaften

Joh. 14,27 – Min fred gir jeg dere

Åsane gamle kirke kl. 23.15: Midnattsgudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Knut Nyborg.

2021

1. januar: Nyttårsdag

Matt. 1,20b-21 – Trygg fremtid i Jesu navn

Åsane kirke kl. 12.00: Høymesse v/kap. Jon Zimmermann og kantor Jon Stubberud. Nattverd.

3. januar: Kristi Åpenbaringsdag

Luk. 4,40-52 – Guds Sønn i Guds tempel

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/sokneprest Arne Mulen og kantor Jon Stubberud. Dâp og nattverd.

9. januar (lørdag)

Åsane kirke kl. 15.00: Menighetens juletefest m/kap. Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Yddal.

10. januar: 2. søndag i åpenbaringstid

Mark. 1,3-11 – Døperen varsler Guds Sønn

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Gerd Inger Yddal. Dâp.

17. januar: 3. søndag i åpenbaringstid

Joh. 4,4-26 – Jesus gir deg levende vann

Åsane kirke kl. 11.00: Høymesse v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd.

Haukås/NLA kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd v/spr. Arne Mulen. Kirkekaffe. Søndagsskole.

24. januar: 4. søndag i åpenbaringstid

Joh. 9,1-7.35b-38 – Tro på Guds faste løfte

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Jon Stubberud

31. januar: Sâmannssøndag

Mark. 4,26-32 – Guds selv-voksende Ord

Åsane kirke kl. 11.00: Økumenisk gudstjeneste v/spr. Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd

Åsane gamle kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Jon Stubberud. Dâp.

SLEKTERS GANG

Døpte

DØPT I ÅSANE KIRKE:

13.09.2020

ASTRID MARIE ELLEFSEN
SANDER ESPELID STRØM

04.10.2020

LINNEA ODLAND MIKKELSEN
LILLI NYEBÅK-HAGEN
HÅKON GUDMUNDSEN VANDVIK

25.10.2020

MARION ERDAHL PEDERSEN
SANDER MELAND SUNDLAND
JACOB TUFT-OTTESEN

15.11.2020

LIAM ULSMÅG BERNTSEN
SAGA ISABEL FARFÅN FLATAN
HELINA LANDØY MANGER
JONATHAN TAULE

DØPT I ÅSANE GAMLE KIRKE:

06.09.2020

ELLA MARKHUS FØRSVOLL
MADELEN ELLINGSEN HEGGLAND
ALETTE VIGEN JOHANNESSEN
ULRIK JOHME SOLHAUG

10.09.2020

THEA ALEXANDRA SLETHAUG HOLM

20.09.2020

LIAM ANDRESEN APALSETH
LASSE KNUDSEN-PUGERUD
LOUISA HILLE MADSEN
JOHAN HAUGE PRESTHUS

11.10.2020

THEO ELDEVIK
EIRA BERNTSEN HOPLAND
SAMUEL HOFF STAMNESHAGEN
MELINA MAUBACH SÆTERBØ

Vigde

I ÅSANE GAMLE KIRKE:

12.09.2020

ARILD SKORPEN OG ELISABETH PETERSEN

19.09.2020

ERIK GULLAKSEN OG MARION STURE
MAGNUS SALOMONSEN OG RENATE WOLDSETH

26.09.2020

HÅKON KILÅS OG MARIE INSTEFJORD DANIELSEN

10.10.2020

STIAN ESPEN IVERSEN OG INGER-HELENE SØGNEN
JOAKIM SKÅR OG KRISTIANE LARSEN MIKKELSEN

24.10.2020

OLE EIRIK HEGGELUND OG NINA HASLIEN SYSLAK

Døde

22.08.2020 HILDUR TORBJØRG PEDERSEN

28.08.2020 MAGNUS JOHAN BLINDHEIM

02.09.2020 EMMA SOFIA KUVEN

06.09.2020 AUD HILDBJØRG LIE

11.09.2020 RUNE ERIKSEN

12.09.2020 ASTA KORSVOLD

12.09.2020 ALMAR ØISTEIN ANDRESEN

14.09.2020 ROLF JØRGEN STENE

14.09.2020 KNUST BREYHOLTZ

15.09.2020 JOHN HELMER NELSON

15.09.2020 HANS VERNER FLYGEL

16.09.2020 MAY SØNDENÅ PETERSEN

24.09.2020 THOR ABEL HIGRAFF

24.09.2020 BERIT BERENTSEN LØKKEN

26.09.2020 ODD MARTIN KALLESTAD

27.09.2020 MAGNUS ELLINGSEN

29.09.2020 LAILA JAKOBINE PETRINE KOLLTVEIT

29.09.2020 GRETE KARIN MYKLEBUST

05.10.2020 DRUDE LILL BENGTSON JOHNSEN

12.10.2020 HILDUR VIK

13.10.2020 MAGNAR FLAKTVEIT

13.10.2020 HARALD HOLE

13.10.2020 INGUNN KORSNES DAASVAND

18.10.2020 ELIN BRAKESTAD ØYRI

20.10.2020 PER NIKOLAI OLSEN

23.10.2020 ATLE STOCKMANN-OLSEN

24.10.2020 ÅSE MANGER

27.10.2020 KARI GANGSTØ

